

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3099/2019
02.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Стефановић Матковић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., коју заступа Ружица Филиповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3482/18 од 27.03.2019. године, у седници одржаној 02.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3482/18 од 27.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3482/18 од 27.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању Прр1 90/18 од 11.05.2018. године, обавезана је тужена да тужиљи исплати на име новчаног обештећења за имовинску штету која јој је изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету општинског, сада Основног суда у Врању И 639/17 (ранији број И 1788/09) и то на име разлике зараде и накнаде зараде закључно са обрачунским месецом децембром 2003.године по Споразуму о регулисању међусобних права и обавеза по основу рада у износу од 71.229,79 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2009.године до коначне исплате; на име трошкова парничног поступка 26.100,00 динара, што износи $\frac{1}{2}$ једну идеалну половину од укупних трошкова са законском затезном каматом почев од 24.06.2009.године до коначне исплате и на име трошкова извршног поступка 3.600,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.05.2018.године као дана пресуђења до коначне исплате, док је тужбени захтев преко досуђених износа одбијен. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 3482/18 од 27.03.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужене и тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је примена чл. 31. и 32. Закона о заштити права на суђење у разумном року у вези члана 35. став 2, члана 58. став 1. Устава и члана 1. став 1. протокола 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода довољно расправљена у судској пракси и нема потребе за новим тумачењем права. Поред тога, нижестепене одлуке су у складу са праксом Уставног суда Србије и са праксом Европског суда за људска права (пресуде Јовчова против Србије, Р. Качапор и други против Србије, Влаховић против Србије, Црнишанин и други против Србије, Премовић против Србије).

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 29.01.2018. године. Вредност предмета спора је 100.929,79 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија**

Звездана Лутовац,с.р.

**За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић**